

гр. Перник, 5.XI.1948 година.

Господин Минев,

С това си писмо, ще Ви опиша, спомените ми за Никола Вапцаров.

Познанството ми започна от 1.VIII.1926 година, когато постъпихме ученици в Морското училище.

От самото начало, Никола Вапцаров правеше впечатление на мен и останалите съвипусници с своята фигура, приятен глас и особеното си наречие от гр. Банско.

Никола Вапцаров, бе висок, тънък и малко изкривен на една страна, като единия крак слагаше пред другия и походката му бе изкривена и не войнишка.

Общо взето, външността му, бе приятна и привлекателна с тази особеност, че нямаше правилен войнишки строеж и при отдаване на чест, десната ръка я изопваше, предварително я прибираше плътно до телото си и самото замахване на ръката при отдаването на чест беше смешно.

По отношение на облеклото си беше небрежен и несърчен при подреждането и скатаване на дрехите си.

Макар и слаб, тънък и висок той не боледуваше и беше издърлив. Вапцаров беше упорит, когато му упоритос проличаваше в юношеските борби. Така много често се борехме в училището и се опитвахме когато го съборим на земята при натискане, искахме да ни каже "ТАТКО". Никола, колкото и да го мъчехме той нито веднаж не искаше да произнесе тази дума. Стискаше зъби, не охкаше и понасяше всички мъчения доста силни за онази възраст.

Първата година още в училището изпъкна, че е най добрия ни ученик по литература. Той не четеше уроците си по български език, но четеше литературни произведения, повече от всички други ученици а и преди това бе чел и за това той знаеше повече а любовта му към този предмет беше голяма.

Само за няколко месеци, успя с знанията да ни завладее и по литература на всички съвипусници стана втори учител.

Наши поети най много четеше Ботев и Яворов, чиито произведения за него беха насъщна храна.

През втората година в училището едвам стана известна на учениците, че пише стихове. Имаше една тетрадка в която пишеше стиховете си. Често ги четеше пред най близките си другари.

Спомням си веднаж Никола Вапцаров радостно ми събщи, че неговото стихотворение "ДА ГРЕЙНЕ ФАКЕЛ" е било декламирано в шеменската гимназия. Това стихотворение е било опечатано в Глобус, доколкото си спомням думите на Вапцаров.

Това стихотворение е било декламирано вероятно през 1928 година.

През годините 1926, 1927, 1928 и 1929 година Никола Вапцаров, бе станал известен с своето дарование на целата флота и написването марша на 26 випуск.

Обичаше литературата и мнозина които го познаваха се чудеха защо учи машинна техника.

Останалите предмети извън литература т.е български език, учеше само за да се каже, че ги учи, но имаше амбиция да завърши училището заедно с другарите си.

През теоретическия курс на училището Вапцаров имаше и други прояви. Беше въздръжател, не пушеше и не пишеше. Последствието всичко това се промени. Стана пушач, участвуваше в веселби и др.

Свиреше в тамбурашкия оркестър на БИСЕРНИЦА. Като моряк не знаеше да плава но беше смел и рискуваше да се удави но да помогне.

Веднаж бе започнал да се дави в канала-Гебедженското езеро. Не викаше за помощ. Само когато го съзрехме с Халей ми помогнахме да излезе. На тази случка погледна съвсем спокойно и не беше се уплашил.